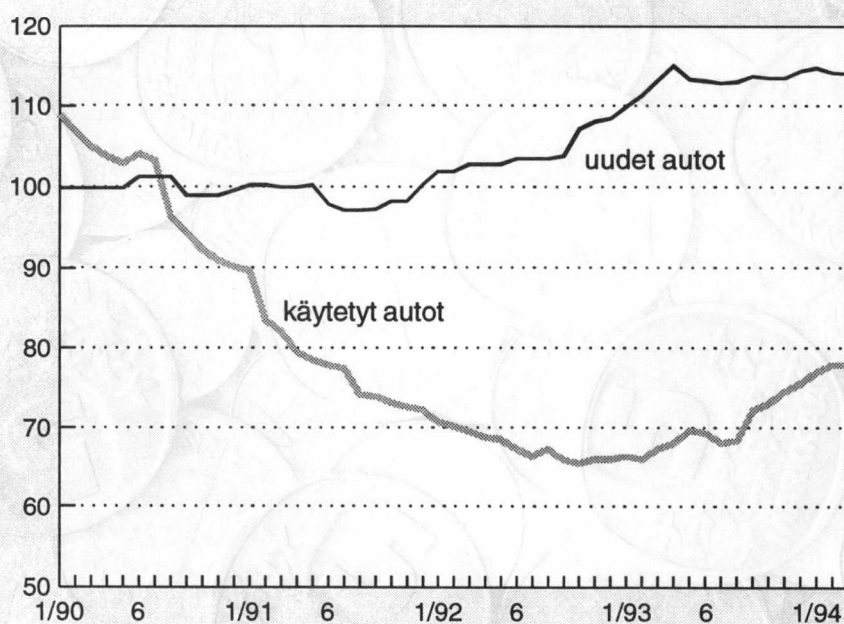

Hinta- ja palkkatiedote 2

27.5.1994

UUSIEN JA KÄYTETTYJEN AUTOJEN HINTAINDEKSI
1990=100

TÄSSÄ JULKAISUSSA MM.

- Tuntiansiot 4. neljänneksellä
- Asuntojen hinnat vuoden 1993 lopussa
- Palvelujen hintakehitys

Tilastokirjasto
Statistikbiblioteket

246622

Hinta- ja palkkatiedote 2

27.5.1994

Käytetyt autot mukana uudessa kuluttajahintaindeksissä	3
Palkat	
Teollisuuden tuntipalkat nousivat 1,8 prosenttia	5
Rakennusalan tuntipalkat laskivat 0,9 prosenttia	6
Kuntasektorin tuntiansio 48,08 markkaa	7
Tuntiansiot valtiolla 49,25 markkaa	7
Metsurin päiväpalkka 465,25 mk	8
Metsätyöntekijöiden vuosiansiot 95 280 markkaa vuonna 1993	8
Seurakuntien viranhaltijoiden kuukausiansio nousi 2,0 %	10
Hinnat	
Asuntojen hinnoissa tasaista nousua vuoden lopulla	11
Palveluiden, tavaroiden ja asumisen hinnat ovat kehittyneet eri tavalla	13
Indeksitaulukko	15

Hinta- ja palkkatiedote sisältää ajankohtaista ja tiivistettyä tilastotietoa hinnoista, palkoista ja työtaisteluista.

Vuosikertahinta 150 mk
Ilmestyy kuusi kertaa vuodessa

Julkaisun tilaukset:

Puhelin (90) 1734 2011
Telefax (90) 1734 2474

Aikaisempien numeroiden teemoina ovat olleet mm.:

- Inflaatio vai deflaatio 1/1993
- Tuottajahintaindeksit – hyödylliset mittarit yritysten käyttöön 2/1993
- Reaaliansioiden lasku jatkuu – nimellisiansiot kohonneet vain vähän 3/1993
- Toimialojen väliset ansioerot Suomessa ja Ruotsissa toimihenkilöillä Euroopan pienimmät 4/1993
- Teollisuustyöntekijöiden ansiot ovat laskeneet reaalisesti Ruotsissa ja USA:ssa vuoden 1990 jälkeen 4/1993
- Vuokrat pysyneet ennallaan uusissa vuokrasuhteissa 5/1993
- Kansainväliset hintatasoindeksit kelluvat valuuttakurssien mukaan 6/1993
- Suomen Pankin inflaatiomittari 6/1993
- 1990-luvun ansiokehitys 6/1993
- Asuntojen hintojen nousu jatkui 6/1993

Käytetyt autot mukana uudessa kuluttajahintaindeksissä

Autojen hintakehityksellä on suuri merkitys koko kuluttajahintaindeksille. Kuluttajahintaindeksissä 1990=100 henkilöautojen paino kokonaisindeksistä on 5,7 prosenttia, käytettyjen autojen paino on 3,1 ja uusien 2,6 prosenttia. Uusien autojen osalta indeksissä seurataan pääasiassa keskihintaisten perheautojen hintoja.

Vuoden 1992 loppuun asti kuluttajahintaindeksissä mitattiin vain uusien henkilöautojen hintakehitystä. Uusien autojen hintakehityksellä seurattiin myös käytettyjen autojen hintoja. Niiden kulutusosuus annettiin uusille autoille.

Perusteluna tälle menettelylle oli käytettyjen autojen hintaseurannan monet vaikeudet. Useimmissa OECD-maissa ei käytettyjen autojen hintoja seurattu kuluttajahintaindeksissä, eikä seurata vieläkään.

Vuoden 1989 lopulla Autodata Oy rakensi käytettyjen henkilöautojen hintalaskentajärjestelmän. Tämän systeemin tietoja Tilastokeskus alkoi käyttää kuluttajahintaindeksissä käytettyjen autojen hintaseurannassa vuoden 1993 alusta alkaen.

Käytettyjen henkilöautojen hintalaskentajärjestelmä

Autodata Oy:n laskentajärjestelmissä on mukana 400–450 eri puolilla maata sijaitsevaa merkkiliikettä ja niissä myynnissä olevat käytetyt henkilöautot. Tiedot saadaan useimmista liikkeistä viikoittain. Aineiston koko on noin 20 000–25 000 autoa.

Hintaindeksilaskennassa ovat mukana vain ne autot, joiden varastossa seisomisaika on alle 90 päivää. Laskennasta poistetaan ne havainnot, joiden Autodatan regressiomallin antama hinta poikkeaa yli 30 prosenttia kyseisten havaintojen alkuperäisestä hinnasta. Lisäksi satunnaisvaihtelua eliminoidaan siten, että laskennan toisella kierroksella alkuperäisestä aineistosta poistetaan ne havainnot, jotka kuuluvat ylimpään tai alimpaan 15 prosenttiin kunkin malliversion (tyypin) aineistosta.

Järjestelmässä lasketaan henkilöautoille merkki/malli/tyyppi tasolla keskimääräiset "pyyntihinnat". Tiedoissa kuvataan myös käyttöiän, ajokilometrien ja paikkakunnan vaikutus hintoihin. Autojen tietoja tallennettaessa jokaisen auton merkki/malli/tyyppitieto täsmennetään järjestelmässä olevan tyyppirekisterin avulla. Tyyppirekisterissä on 3500 henkilöautotyyppin tiedot.

Regressioanalyysiin perustuvaa laskentamenetelmää on kehitetty Autodatan asiantuntijoiden mm. Timo Puustisen toimesta. Menetelmän kehittämisessä käytettiin hyväksi laajaa kansainvälistä tutkimusaineistoa. Hintojen käyttäytymistä on mallinnettu, tutkittu ja testattu laajasti. On syytä korostaa, että käytettyjen autojen indeksi ei kuvaa käytettyjen autojen iän- ja ajomäärien lisääntymisestä johtuvaa arvon alenemista.

Tilastoajat tehdään säännönmukaisesti kaksi kertaa kuukaudessa. Ajo tapahtuu viikonloppuna, joka on kunkin kuukauden viimeistä ja 15. päivää lähinnä seuraava viikonloppu. Kuluttajahintaindeksiin tiedot otetaan kuukauden lopun tilanteen mukaan.

Henkilöautojen hintakehitys 1990–1994

Uusien autojen hinnat nousseet vuodesta 1990 14,1 prosenttia

Vuonna 1990 myytiin Suomessa 139 000 henkilöautoa, kun ennätysvuonna 1989 myytiin 177 000 autoa. Autojen hinnat laskivat vuodesta 1990 vuoteen 1991 yhdellä prosentilla. Autoja myytiin vuonna 1991 92 500 eli kolmasosa vähemmän kuin edellisellä vuotena. Kysynnän heikkenemisen lisäksi hintojen laskua vauhditti autoveron alennus syyskuussa 1990 ja toukokuussa 1991.

Autokaupan myynti romahti vuonna 1992, jolloin myytiin enää 68 500 henkilöautoa eli alle puolet vuoden 1990 tasosta. Myynnin pohja saavutettiin vuonna 1993, jolloin myytiin noin 56 000 henkilöautoa eli vajaa kolmannes ennätysvuodesta 1989. Automyynnin romahdus johtui lamasta ja markan devalvoitumisen aiheuttamasta hintojen noususta. Uusien autojen hinnat nousivat lokakuusta 1991 huhtikuuhun 1993 18,3 prosenttia. Markan devalvoituminen oli tätäkin suurempaa. Devalvaatiopaineita ovat helpottaneet auto-tehtaiden hinnanalennukset ja kotimaisten katteiden kaventuminen.

Uusien autojen hinnat ovat laskeneet huhtikuusta 1993 maaliskuuhun 1994 0,8 prosenttia. Selityksenä tähän löytyy toukokuun 1993 autoveron alennus ja markan arvon vahvistuminen. Autokaupan vilkastuminen vuoden 1994 alussa saattaa tuoda jälleen paineita myös hintapuolelle.

Käytettyjen autojen hinnat ovat nousseet 28,7 prosenttia vuodesta 1990

Vielä 1980-luvun lopulla Suomessa vähän käytetyn auton hinta oli melko lähellä uuden auton hintaa. Keski-Euroopassa ja Yhdysvalloissa auton hinta on tipahtanut voimakkaimmin juuri parina ensimmäisenä käyttövuotena. Suomessa alkoi vastaava kehitys 1980/1990 lukujen taitteessa, jolloin käytettyjen autojen, varsinkin yhden-kahden vuoden ikäisten autojen hinnat laskivat voimakkaasti. Yhtenä syynä hintojen laskulle oli toki myös uusien autojen voimakas myynti ja sitä kautta käytettyjen autojen varastojen kasvu. Käytettyjen autojen hinnat suhteessa uusien autojen hintoihin laskivat selvästi vuosina 1990–1992 kuten oheisesta kuvasta nähdään.

Käytettyjen autojen hinnat laskivat 40 prosenttia joulukuusta 1989 lokakuuhun 1992.

Tämä kehitys tulkittiin indeksin kannalta markkinoiden rakennemuutokseksi ja kuluttajahintaindeksissä 1990=100 käytettyjen autojen omaa hintasarjaa ryhdyttiin seuraamaan joulukuusta 1992 lähtien.

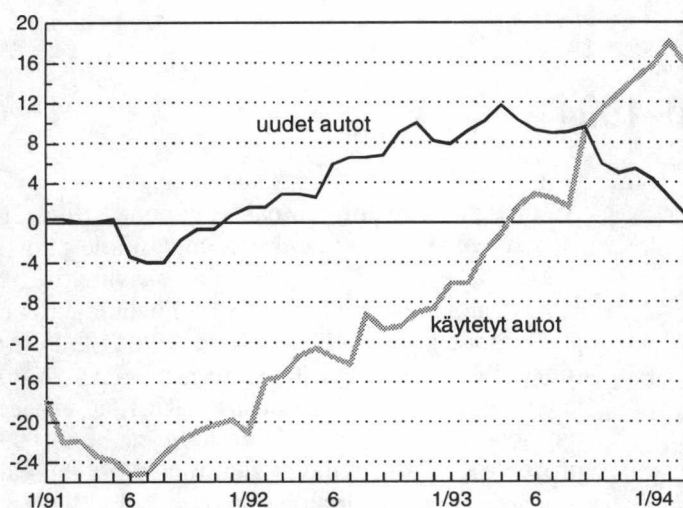
Uusien autojen kysynnän romahtaminen siirsi auto-kaupan painopisteen käytettyihin autoihin. Samaan aikaan käytettyjen autojen myynti kasvoi Suomesta Venäjälle ja Baltian maihin. Nämä kysyntätekijät "tyhjensivät" käytettyjen autojen varastot ja kysynnän ja tarjonnan lakien mukaan hinnat lähtivät nousuun, kuten julkaisun päälikannen kuvasta nähdään. Toki myös uusien autojen hintojen nousu on ollut yhtenä syynä myös käytettyjen autojen hintojen nousulle.

Käytettyjen autojen hinnat ovat nousseet 19 prosenttia lokakuusta 1992 maaliskuuhun 1994.

Uusien autojen kauppa on vuoden 1994 aikana vilkastunut, mikä osaltaan vähentää kysyntäpainetta käytettyihin autoihin. Uusien autojen kysyntä on kuitenkin vielä niin alhaisella tasolla, että kysyntä kohdistuu edelleen voimakkaana käytettyihin autoihin ja näin näiden hinnat tuskin kääntyvät laskuun lähiaikoina, joskin viimekuukausien huima vuosinousu taittunee.

Autojen hintakehityksellä suuri vaikutus kokonaisindeksiin

Uusien autojen hinnat nousivat vuodesta 1990 maaliskuuhun 1994 14,1 ja käytettyjen autojen 28,7 prosenttia, kun koko kuluttajahintaindeksin nousu oli tasan 10 prosenttia. Maaliskuussa 1994 autojen hintojen vaikutus kokonaisindeksiin vuosimuutokseen oli 0,5 prosenttia. Tämä johtui lähes kokonaan käytettyjen autojen hintojen noususta. Jos käytetyt autot maksaisivat nyt yhtä paljon kuin maaliskuussa 1993, koko kuluttajahintaindeksin vuosimuutos olisi -0,1 prosenttia.

Uusien ja käytettyjen autojen hintojen vuosimuutos 1991–1994

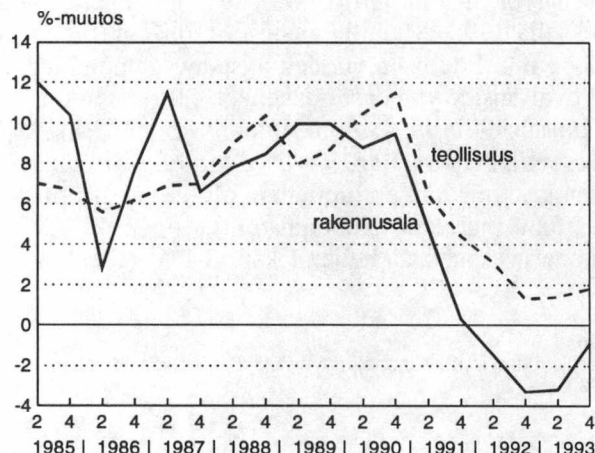
Palkat

Teollisuuden tuntipalkat nousivat 1,8 prosenttia

Teollisuuden työntekijöiden keskimääräinen säännöllisen työajan tuntiansio oli neljännellä neljänneksellä 1993 50,26 markkaa. Keskiansio nousi edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä 1,8 prosenttia. Miesten ansio oli 52,88 mk ja nousu 1,8 prosenttia. Naisten ansio oli 42,96 mk ja nousu 2,2 prosenttia.

Sunnuntai- ja ylityökorotukset mukaan lukien keskimääräinen tuntiansio oli 53,62 mk. Kokonaistuntiansio nousi edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä 2,6 prosenttia.

Teollisuuden ja rakennusalan ansioiden vuosimuutokset 1985–1993

Teollisuuden ja rakennusalan työntekijöiden lukumäärät ja säännöllisen työajan tuntiansiot 4. neljänneksellä 1993

Toimiala	Lukumäärä	Naisten %-osuus	Tuntiansio, mk		Muutos % Yhteensä IV/92 – IV/93
			Miehet	Naiset	
Koko teollisuus	143 499	26,3	52,88	42,96	1,8
Kaivostoiminta	606	6,9	60,35	43,38	3,2
Turveteollisuus	274	9,5	41,49	35,36	1,8
Tekstiiliteollisuus	4 650	67,7	46,03	38,02	1,3
Vaatetus, nahka ja kenkäteollisuus	4 470	87	40,53	35,98	1,8
Puutavateollisuus	11 938	23,4	48,06	44,37	2,3
Paperiteollisuus	26 748	17,7	55,43	48,19	3
Graafinen teollisuus	8 358	38,2	53,42	46,24	2,5
Huonekaluteollisuus	4 086	29,9	44,81	40,69	1,3
Kemianteollisuus	12 695	28,1	50,74	40,41	1,8
Lasi- savi ja kiviteollisuus	7 205	21,8	50,62	42,64	0
Metallien perusteollisuus	7 905	11,6	58,13	52,08	3,3
Metallituote- ja kulkuneuvoteollisuus	47 496	24,3	53,81	44,14	1,7
Muu teollisuus	1 935	37,6	52,23	41,85	0,7
Voimalaitokset	5 133	7,8	53,57	43,27	0,8
Koko rakennusala	19 880	3,7	56,37	43,45	-0,9
Talonrakennus	10 801	5,2	55,83	43,07	-2,1
Sähköasennusala	2 447	0,5	61,11	43,79	-1
Putkiasennusala	1 540	0,3	61,57	42,27	-0,6
Maalausala	1 204	5,8	57,83	48,12	-4,5
Rakennuspeltiala	321	3,1	50,75	42,27	50,52
Teollisuuseristysala	449	1,8	49,46	.	49,4
Tienpäällystysala	544	2,8	51,72	34,42	51,33
Vedeneristysala	358	0,3	65,01	.	65,06
Maa- ja vesirakennusala	2007	1,3	51,87	38,6	51,73
Lasitus- ja hiomoala	209	7,2	45,18	43,35	45,04

4. neljänneksestä 1993 on teollisuuden- ja rakennusalan työntekijöiden palkkatilastoa laajennettu siten että teollisuudessa muu teollisuus- toimialaan on lisätty pahvi- ja paperituoteteollisuus. Rakennusala on laajentunut rakennuspelti- ja teollisuuseristysalalla. Laa-

jennus vaikuttaa muu teollisuus sekä koko teollisuuden ja rakennusalan tuntipalkkasarjojen vertailukelpoisuuteen. Nousuprosentit edellämainituilla aloilla on kuitenkin laskettu vertailukelpoisista luvuista.

Rakennusalan tuntipalkat laskivat 0,9 prosenttia

Rakennusalan työntekijöiden keskimääräinen säännöllisen työajan tuntiansio oli 55,97 neljännellä neljänneksellä 1993. Miehillä ansio oli 56,37 mk ja naisilla 43,45 mk. Edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä ovat ansiot yhteensä laskeneet 0,9 prosenttia. Miehillä ansiot laski 1,1 prosenttia ja nousi naisilla 0,1 prosenttia. Sunnuntai- ja ylityökorotukset mukaan lukien keskimääräinen tuntiansio oli tällä neljänneksellä 56,69 markkaa. Kokonaistuntiansio laski edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä 1,0 prosenttia.

Lähde:
Teollisuuden ja rakennusalan työntekijöiden palkat 4.neljännes 1993

Rakennusalan työntekijöiden säännöllisen työajan ansiot ikäryhmittäin 4. neljänneksellä 1993

Ikäryhmä	Lukumäärä	Tuntiansio	Muutos % IV/92-IV/93
-19	234	38,35	-6,2
20-24	1 502	46,87	-2,9
25-29	2 822	53,32	-2,7
30-34	2 820	55,73	-1,8
35-39	2 837	57,41	-1,0
40-44	3 424	58,42	-1,8
45-49	3 056	58,34	-2,1
50-54	1 849	57,58	-1,5
55-59	1 053	56,00	-1,6
60-	283	53,15	-3,3

Kuntasektorin tuntiansio 48,08 markkaa

Kuntasektorin työsopimussuhteisten tuntipalkkaisten työntekijöiden säännöllinen keskituntiansio työaikalaisineen oli marraskuussa 1993 48,08 markkaa. Ansio nousi edellisen vuoden vastaavasta ajankohdasta 1,7%. Miesten ansio oli 48,59 ja naisten 43,65 markkaa.

Tiedustelussa oli mukana lähes 25 000 palkansaajaa, joista alle 11% oli naisia. Lisäksi tiedustelussa oli mukana 7 300 palkansaajina maatalouslomittajia, oppilaita, nuoria yms. ja suojatyöntekijöitä.

Naisten määrä on vähentynyt vuodesta 1980 lähtien melkein puoleen. Kolmannes tuntipalkkaisista työskenteli maa- ja vesi- rakennustoiminnassa ja heidän ansionsa oli 46,84 markkaa

Kuntasektorin säännöllisen työajan tuntiansiot marraskuussa 1993

Toimiala	Lkm	Tuntiansio	Vuosi- muutos %
Energia ja vesihuolto	3 641	52,71	1,7
Talonrakennus	1 998	47,01	0,8
Maa- ja vesirakennennus	7 747	46,84	1,8
Tekniset palvelut	3 456	46,24	4,8

Ammatti	Tuntiansio	Vuosi- muutos %
Kirvesmies	51,52	1,0
Puisto ja puutarhatyöntekijä	37,24	1,4
Sähköasentaja vanhempi	56,28	0,6
Putkiasentaja vanhempi	52,84	-0,1
Seka- ja aputyöntekijä	38,17	2,5
Siivous- ja puhd.työntekijä	42,37	1,3

Tuntiansiot valtiolla 49,25 markkaa

Valtion tuntipalkkaisten työntekijöiden ja toimihenkilöiden säännöllisen työajan ansio oli marraskuussa 49,25 markkaa. Ansio nousi syyskuusta 0,8 % ja edellisen vuoden vastaavasta ajankohdasta 0,6 %. Miesten ansio oli 49,98 mk ja naisten 41,90 mk.

Konaistuntiansio oli marraskuussa 1993 51,41 mk. Kokonaiskeskituntiansio laski vuositasolla 10,2 % ja nousi edellisestä neljänneksestä 2,1 %.

Taulukossa on tarkasteltu työntekijöiden lukumäärän ja säännöllisen työajan keskituntiansion muutoksia marraskuusta 1992 marraskuuhun 1993 eräillä toimialoilla.

Valtion tuntipalkkaisia työntekijöitä ja toimihenkilöitä oli marraskuussa 7 621. Valtion tuntipalkkainen henkilöstö on vähentynyt vuodessa -17,4%.

Valtion tuntipalkkaisten lukumäärät ja säännöllisen työajan tuntiansiot toimialoittain marraskuussa 1993

Toimiala	Lukumäärä	Lukumäärän muutos marraskuusta 1992	Tunti-ansio	Vuosi-ansion muutos % marraskuusta 1992
Yhteensä	7 621	-17,4	49,25	0,6
Maa- ja vesirakennus	3 550	-18,3	48,49	0,1
Julkisen hallinto	2 046	-6,7	47,70	0,5
Metallituote-teollisuus	1 319	-19,3	54,89	3,9

Lähde:
Julkisen sektorin tuntipalkat 4. neljännes 1993.

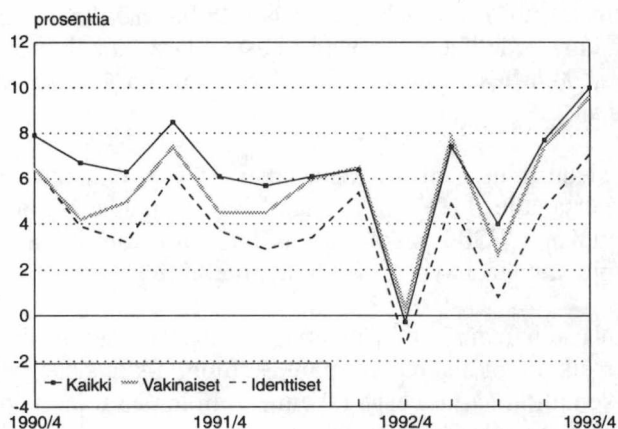
Metsurin päiväpalkka 465,25 mk

Puutavaran valmistuksessa oli vuoden 1993 viimeisellä neljänneksellä 4 449 metsätyöntekijää. Heidän keskimääräinen päiväpalkkansa urakka-, palkkio ja osaurakatyössä oli 465,25 markkaa, johon sisältyy myös moottorisahan osuus. Päiväansio laski edellisen neljänneksen ansioon verrattaessa 3,3 prosenttia mutta nousi 10,0 prosenttia verrattaessa edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan. Vastaava päiväansio ilman moottorisahan osuutta oli 343,36 markkaa.

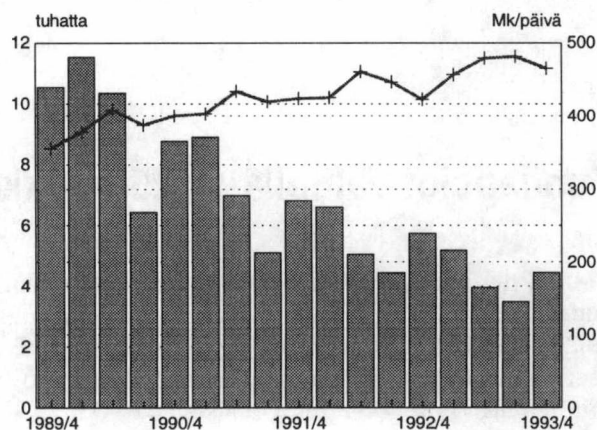
Metsätyöntekijöiden keskiansio urakka-, aika- ja päiväpalkkaisessa työssä työlajeittain 4. neljänneksellä 1993

Työlaji	Urakkatyö	Aikatyö	Tuntityö
Puutavaran valmistus	343,36	339,80	..
Metsänhoitotyöt	322,27	283,50	39,45
Taimitarhatyöt	534,53	313,53	39,08
Metsäkonetyöt	385,94	278,63	47,72
Muut metsätyöt	485,58	269,58	37,09

Metsätyöntekijöiden ansioiden vuosimuutokset

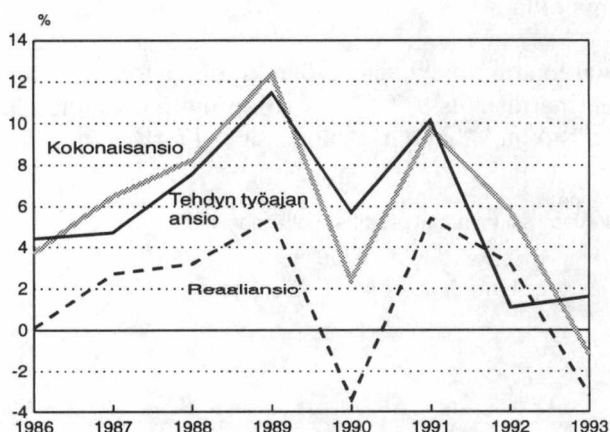
Työntekijöiden määrä ja päiväkeskiansio puutavaran valmistuksessa

Metsätyöntekijöiden vuosiansiot 95 280 markkaa vuonna 1993

Yli 200 työpäivää vuodessa tehneiden metsätyöntekijöiden keskimääräinen kokonaisvuosiansio oli 95 280 markkaa vuonna 1993. Kokonaisansioista oli 75 502 markkaa niin sanotun tehdyn työajan vuosiansiota, johon kuuluu työpalkka ilman työväliseen osuutta, olosuhteelliset, ylityöansiot, työnestymisen ajalta maksettava palkka sekä yli 40-vuotiaille metsätyöntekijöille maksettava ansiontasaus. Kokonaisansio laski edellisestä vuodesta 1,2 prosenttia. Tehdyn työajan ansio taas nousi edellisestä vuodesta 1,6 prosenttia. Kokonaisansioon sisältyvien muiden kuin tehdyn työajan ansioiden osuus oli 19 778 markkaa eli 20,8 prosenttia. Suurin yksittäinen erä oli lomapalkka, joka oli 14,6 prosenttia kokonaisansiosta.

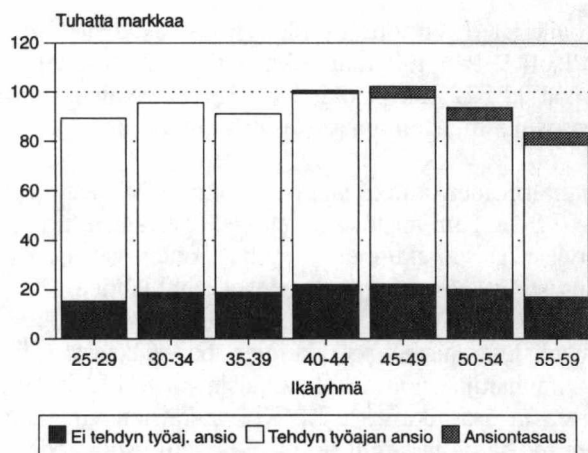
Metsätyöntekijöiden vuosiansioiden muutokset

Yli 200 työpäivää vuodessa tehneiden keskimääräisen vuosiansion prosenttiosuudet palkkatekijöittäin vuonna 1992 ja 1993

	1992	1993
Tehdyn työajan ansio	77,1	79,2
Ansiontasaus	2,0	2,1
Ylityökorvaus	0,2	0,3
Muut kuin tehdyn työajan ansiot	22,9	20,8
Lomapalkka	15,3	14,6
Matka-ajan palkka	1,0	0,7
Sairausajan palkka	0,6	0,5
Korvaus työnantajan auton kuljettam.	0,5	0,3
Muut ei tehdyn työajan ansiot	5,5	4,7
Vuosiansiot yhteensä	100,0	100,0

Metsätyöntekijöiden vuosiansiot ikäryhmittäin vuonna 1993

Ikäryhmittäin tarkasteltaessa suurimmat kokonaisansiot olivat 45–49-vuotiailla 102 265 markkaa. Ansiot laskivat sekä nuorempiin että vanhempiin ikäryhmiin mentäessä, ollen 55–59-vuotiailla 83 511 markkaa ja 25–29-vuotiailla 89 421 markkaa. Ansiontasaus nosti eniten 55–59-vuotiaiden ansioita 4 975 markkaa eli 6 prosenttia.

Työntekijöiden ja työpäivien määrä ja prosenttiosuudet vuosityöpäiväluokittain vuonna 1993

Vuosityöpäiväluokka	Työntekijöiden määrä	Prosenttiosuus	Työpäivien määrä	Prosenttiosuus
1–50	4 637	39,4	95 268	9,2
51–100	2 314	19,6	175 470	17,0
101–150	1 998	17,0	250 584	24,3
151–200	2 420	20,5	422 847	40,9
yli 200	408	3,5	89 207	8,6

Vuodessa tehtyjä työpäiviä 219

Vuonna 1993 yli 200 työpäivää vuodessa tehneiden prosenttiosuus koko tilastoaineistosta oli 3,5 prosenttia eli saman suuruinen kuin edellisenäkin vuonna. Yli 200 työpäivää vuodessa tehneiden työpäivien prosenttiosuus oli 8,6 prosenttia kaikista metsätyöpäivistä. Keskimäärin he tekivät noin 219 päivää vuodessa, mikä on viisi päivää enemmän kuin edellisenä vuonna.

Seuraavissa taulukoissa työntekijämääriä ja työpanosta kuvaavat luvut on laskettu koko aineistosta, jossa ovat siis mukana myös vähemmän kuin 200 työpäivää vuodessa tehneet metsätyöntekijät.

Työlajeittain tarkasteltuna voidaan todeta, että puutavaran valmistuksen osuus on korkein 151–200 työpäivää tehneillä 71,1 prosenttia. Toiseksi suurin heillä on metsänhoitotöiden osuus 15,4 prosenttia. Yli 200 työpäivää tehneiden työpanoksen rakenne ei paljon poikkea keskimääräisestä rakenteesta. Poikkeavin ryhmä on 1–50 työpäivää vuodessa tehneet, joilla korostuu taimitarha-, metsänhoito- ja muiden töiden osuus.

Vuosityöpäivien jakautuminen vuosityöpäiväluokkiin työläjin mukaan vuonna 1993

Työlaji	1–50	51–100	101–150	151–200	yli 200	Yhteensä
Puutavaran valmistus	23,3	38,8	58,8	71,1	44,4	55,9
Metsänhoitotyöt	22,9	13,3	14,4	15,4	13,9	15,4
Metsäkonetyöt	0,9	0,5	0,6	0,4	3,1	0,8
Muut metsätyöt	25,0	30,4	15,2	9,0	21,6	16,7
Uittotyöt	1,7	1,5	0,5	0,6	1,3	0,9
Taimitarhatyöt	26,0	15,6	10,4	3,5	15,8	10,4
Yhteensä	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Seurakuntien viranhaltijoiden kuukausiansio nousi 2,0 %

Kokoikaisten viranhaltijoiden kuukausiansio ilman ylititä oli 9 944 mk marraskuussa 1993. Miehet ansaitsivat 11 322 mk ja naiset 8 813 mk. Naisten ansioiden osuus miesten ansioista oli noin 78 %.

Viranhaltijoiden kuukausiansio nousi edellisestä vuodesta 2,0 %. Kun ansioiden kehitystä verrataan hintojen kehitykseen, seurakuntien viranhaltijoiden ansiot ovat reaalisesti laskeneet 5,2 % vuodesta 1990 lähtien.

Evangelisluterilaisten seurakuntien palveluksessa oli 8 542 viranhaltijaa, joista kokoaikaisia oli 8 172 ja sivutoimisia ja osa-aikaisia 370. Kokoikaisten viranhaltijoiden määrä on laskenut noin 2 % edellisestä vuodesta.

Seurakuntapappeja oli 1 673, joista oli naisia n. 19 %. Miehet ansaitsivat keskimäärin kuukaudessa 14 093 mk ja naiset 12 371 mk.

Kirkkoherroina toimi 584, joka on lukumääräisesti suurin ryhmä seurakuntapapeista. Naisia oli kirkkoherroista 12. Kirkkoherrojen keskimääräinen kuukausiansio ylitöineen oli 16 196 mk.

Seurakuntapappien lisäksi muissa papin ja teologin tehtävissä palveli 236, joista naisia oli 130. Miesten kokonaisansiot olivat 12 930 mk ja naisten 11 981 mk.

Seurakuntien viranhaltijoiden kokonaisansioiden kehitys 1989–1993

Vuosi	B-kanttori		Diakoni		Nuorisiohjaaja		Seurakuntamestari	
	Miehet	Naiset	Miehet	Naiset	Miehet	Naiset	Miehet	Naiset
1989	8 669	8 351	7 353	7 392	6 831	6 704	6 459	6 317
1990	9 526	9 120	8 172	8 061	7 634	7 447	6 942	6 753
1991	10 091	9 794	8 684	8 633	8 146	7 988	7 651	7 740
1992	10 057	9 870	8 760	8 637	8 091	7 958	7 637	7 547
1993	10 178	10 069	8 836	8 780	8 353	8 224	7 713	7 819

Seurakuntien työsuhteisten keskimääräinen kuukausiansio nousi 0,2 %

Työsuhteisten palkansaajien keskimääräinen säännöllisen työntekijän ansio oli 7 347 mk kesäkuussa 1993. Miehillä ansio oli 7 742 mk ja naisilla 7 191 mk. Naisten ansioiden osuus miesten ansioista oli 93 %.

Keskimääräinen säännöllisen työntekijän ansio nousi edellisestä vuodesta 0,2 %. Reaalisesti ansiot laskivat 1,9 % samana aikana.

Seurakuntien palveluksessa oli 2 063 työsuhteista kuukausipalkkaista sekä 960 sivutoimista ja osa-aikaisista palkansaajaa. Lisäksi seurakunnat työllistivät 717 kesätyöntekijää, joista kokoaikaisia oli 694.

Tiedot evangelisluterilaisten seurakuntien palkansaajista kerää vuosittain Kirkon sopimusvaltuuskunta. Vuonna 1993 oli seurakuntatalouksia yhteensä 465. Yksittäisiä seurakuntia oli 598. Tutkimusajankohta on työsuhteisten osalta kesäkuu ja virkasuhteisten osalta marraskuu.

Seurakuntien palkkatilasto ilmestyy elokuussa Yksityisten hyvinvointipalveluiden palkat-julkaisussa.

Hinnat

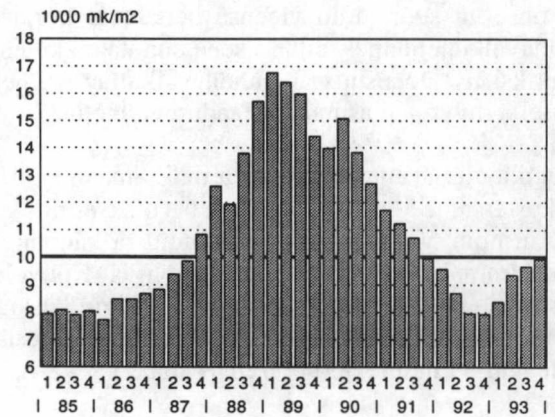
Asuntojen hinnoissa tasaista nousua vuoden lopulla

Vanhojen kerrostaloasuntojen hinnat nousivat 3,6 % viime vuoden viimeisellä vuosineljänneksellä. Edellisellä neljänneksellä nousu johtui pääasiassa Helsingin keskustan hintojen noususta, mutta nyt myös lähiöiden ja pienempien kaupunkien hinnat nousivat.

Helsingissä asuntojen hinnat ovat nousseet jo vuoden ajan, varsinkin kantakaupungin alueella. Keskustan yksinöiden hinnat ovat nousseet vuodessa 25 prosenttia.

Vuoden lopulla keskustan hintojen nousu alkoi hidastua, nousu vain 0,9 %. Nousu siirtyi reuna-alueille, joissa se oli yli neljä prosenttia. Kiinnostus lisääntyi myös parhaiden lähiöiden hyviin asuntoihin.

Yksinön hinta Helsingin keskustassa

Vanhojen kerrostaloasuntojen keskimääräiset velattomat neliöhinnat ja indeksit (1983=100) 4. nelj. 1993

Kaupunki	4/1993 mk/m ²	3/1993 mk/m ²	Nimell. indeksi 4/1993	muutos edell. nelj. %	Reaali- indeksi** 4/1993	muutos# edell. nelj. %	Kaupat tilastossa lkm
Koko maa	5 163	4 986	142.3	+3,6	90.3	+3,4	3 611
Pääkaupunkiseutu	6 609	6 406	130.3	+2,9	82.7	+2,8	1 286
Muu Suomi	4 299	4 136	150.1	+3,9	94.9	+3,5	2 325
Helsinki	7 046	6 786	131.5	+3,8	83.4	+3,6	907
Helsinki-1	9 134	9 035	147.6	+0,9	93.7	+0,8	214
Helsinki-2	7 919	7 550	130.3	+4,7	82.7	+4,6	238
Helsinki-3	6 585	6 322	126.9	+4,2	80.5	+4,1	299
Helsinki-4	5 542	5 295	130.7	+4,2	82.9	+4,0	156
Espoo+Kauniainen	6 101	5 906	134.4	+3,5	85.3	+3,4	182
Vantaa	4 726	4 829	119.8	-2,3	76.0	-2,4	197
Kehyskunnat*	4 154	4 103	126.4	+0,9	80.2	+0,8	185
Tampere	4 413	4 402	146.5	+0,6	92.9	+0,4	183
Turku	4 847	4 600	140.2	+5,4	89.0	+5,3	285
Pori	3 405	3 531	146.7	-3,6	93.1	-3,7	65
Lappeenranta	4 908	4 635	149.6	+6,6	94.9	+6,5	100
Kouvola	3 486	3 473	139.8	+0,4	88.7	+0,3	48
Lahti	4 123	3 854	140.8	+6,6	89.3	+6,4	191
Hämeenlinna	3 972	4 141	169.0	-1,2	107.2	-1,4	60
Kotka	3 774	3 579	153.3	+5,2	97.3	+5,0	75
Rauma	3 808	3 850	188.0	-1,5	119.3	-1,6	56
Kuopio	4 497	4 275	136.6	+5,3	86.7	+5,2	212
Jyväskylä	4 596	4 576	132.5	+0,0	84.1	+0,0	99
Vaasa	4 865	4 461	154.1	+8,7	97.8	+8,6	64
Mikkeli	4 073	4 098	145.0	-1,9	92.0	-2,0	44
Joensuu	5 226	4 408	157.0	+18,1	99.6	+17,9	70
Oulu	4 660	4 480	153.1	+4,3	97.2	+4,2	148
Rovaniemi	4 010	4 082	127.1	-0,6	80.7	-0,7	44

Muutosprosentti on laskettu huoneistotyyppin ja asuntokannan mukaan painotetuista indeksiluvuista.

* Hyvinkää, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Nurmijärvi, Riihimäki, Sipoo, Tuusula ja Vihti.

** Reaalihintaindeksi kuluttajahintojen suhteen.

Espossa tilastoitiin 3,5 prosentin hintojen nousu, mutta yleisestä kehityksestä poiketen Vantaalla vanhojen kerrostaloasuntojen hinnat laskivat vuoden lopulla 2,3 prosenttia. Koko pääkaupunkiseudun hintojen nousuksi tuli kuitenkin yhteensä 2,9 prosenttia.

Muulla Suomessa hinnat nousivat 3,9 prosenttia. Lahdessa ja Lappeenrannassa nousua oli 6,6 prosenttia. Selvää hintojen nousua oli myös Turussa, Kotkassa, Kuopiossa, Vaasassa, Oulussa ja Joensuussa. Hintojen kehitys on ollut suhteellisen tasaista, ja jos muutos on ollut suuri, niin yleensä heilahtelu korjaantuu seuraavalla neljänneksellä toiseen suuntaan, kuten esimerkiksi nyt Joensuussa. Tähän vaikuttaa eri neljänneksellä myytyjen asuntojen laadun vaihtelut.

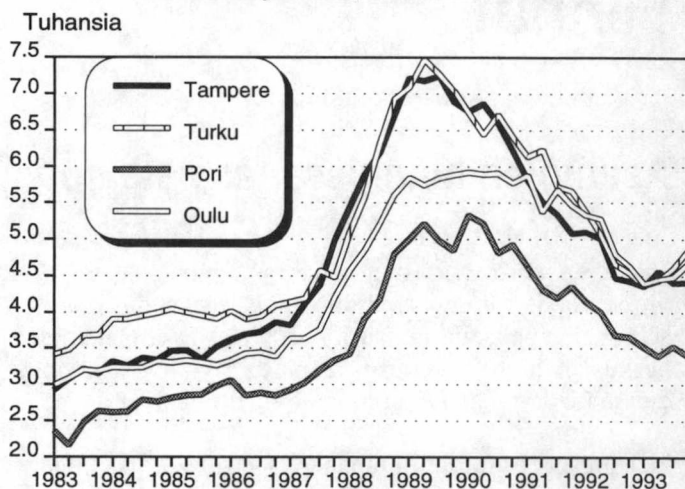
Eniten joutui asunto-osakkeesta maksamaan Helsingin keskustassa; 55 neliön kaksioista maksettiin keskimäärin noin 500 000 mk. Tilastoiduista kaupungeista edullisimmat asunnot olivat Porissa ja Kouvolassa. Vastaavan kokoisien kaksion, kuin Helsingin keskustassa sai noin 190 000 markalla. Helsingin lähiöstä sai kuitenkin 55 neliötä 300 000 markalla.

Kauppojen lukumäärä väheni loka-joulukuussa

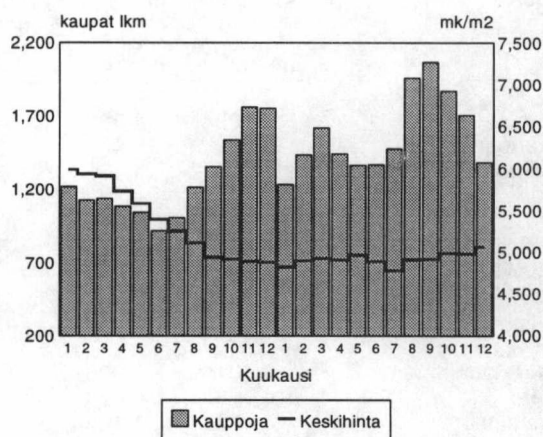
Tilastoitujen kauppojen lukumäärä väheni vuoden loppupuolella. Kohonneet hintapyynnöt ja myyjien odotukset yhä nousevista hinnoista ovat ehkä vaikuttaneet, ettei tinkimisiin niin helposti suostuta. Tilastoon saatiin mukaan vuodelta 1993 yhteensä 19 795 kauppaa, joka oli 24,6 prosenttia enemmän kuin vuonna 1992. Kahdella viimeisellä neljänneksellä tehostettiin tiedon keruuta, ja todellinen kauppojen lisäys oli noin 20 prosenttia.

Lähde:
Asuntojen hinnat 1993, 4. neljännes

Kerrostalojen velattomat neliöhinnat

Asuntokaupat tilastossa tammikuu 1992 – joulukuu 1993

Palveluiden, tavaroiden ja asumisen hinnat ovat kehittyneet eri tavalla

Kuluttajahintaindeksistä tuotetaan myös osaindeksejä erilaisilla luokitteluilla. Eräs jako on jako palveluihin, tavaroihin ja asumiseen. Tällä jaotuksella saadaan osaindeksit kullekin ryhmälle kuukausittain. Osaindeksit ovat saatavissa sekä vuoden 1985, että vuoden 1990 kulutusrakenteen mukaisilla painoilla.

Asumisen ja palveluiden osuus kotitalouksien kulutuksesta kasvoi

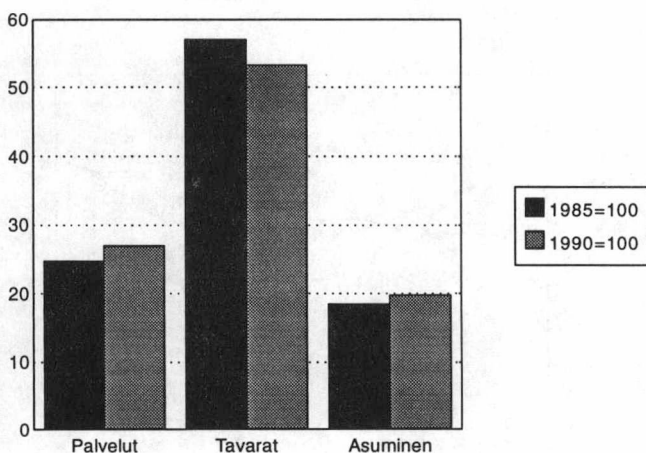
Painorakenteet kuvaavat kotitalouksien keskimääräistä kulutusrakennetta vuosina 1985 ja 1990. Kuluttajahintaindeksiin saadaan painot kotitaloustiedustelusta.

Palveluiden paino kokonaisindeksissä on 26,9, tavaroiden 53,3 ja asumisen 19,8 prosenttia. Vuodesta 1985 on kotitalouksien elintaso noussut ja niiden käytävissä olevista tuloista suurempi osuus kului palveluiden hankintaan.

Asumisen hinta puolestaan oli korkea vuonna 1990 ja kotitalouksien kulutuksesta suhteellisesti suurempi osuus käytettiin asumiseen. Asuminen kuluttajahintaindeksissä sisältää asuntojen poistot, korot, hoitokustannukset, korjaukset ja vuokrat sekä lämmön ja valon. Poistoja seurataan Tilastokeskuksen laskemalla asuntojen hintaindeksillä, jonka aineisto on suurten kiinteistönvälittäjien toteutuneiden osakehuoneistokauppojen hinta-aineisto. Tietoja asuntojen hinnoista saadaan neljännesvuosittain, ja ne näkyvät kuluttajahintaindeksissä maaliskuu-, kesä-, syys- ja joulukuussa.

Asuntolainojen korkomenot ovat kasvaneet yli puolella vuodesta 1985 vuoteen 1990. Asuntojen hintojen, eli poistojen paino kasvoi 10 prosenttia. Vanhojen kerrostaloasuntojen hintahuippu oli vuonna 1989.

Kuluttajahintaindeksi
Palveluiden, tavaroiden ja asumisen painot

Kotitalouksien käyttämät palvelut kuluttajahintaindeksissä

Suurin osa kuluttajahintaindeksiin sisällyvistä 401 hyödykkeestä on tavaroita. Palvelut sisältävät kotitalouksien ostamien palveluiden hintoja. Näihin kuuluvat vatterveyden- ja sairaudenhoidon maksut joita ovat m.m. lääkäri- ja sairaalamaksut. Myös koulutus ja päivähoitomaksut sisältyvät palveluihin. Palvelut ovat luonteeltaan hyvin erilaisia, niihin kuuluvat niin ravintolassa syöty pizza kuin postimaksutkin.

Yksityisen sektorin palveluihin luetaan osa matkoista ja puhelinmaksuista, erilaiset harrastemaksut, ravintolapalvelut ja pankkipalvelumaksut. Erityisesti yksityistä palvelusektoria syytettiin hinnankorotuksista 1980-luvun loppupuolella.

Vuodesta 1990 kuluvan vuoden maaliskuuhun ovat kuluttajahinnat nousseet 10 prosenttia mutta esimerkiksi kotitalouspalveluiden ja ostettujen matkojen hinnat lähes 20 prosenttia. Finanssipalveluiden hinnat ovat puolestaan laskeneet 15 prosenttia. Halpenemisen syy on kulutusluottojen korkojen 33 prosentin lasku sillä muiden palveluiden, esimerkiksi pankkipalvelumaksujen, hinnat ovat nousseet reippaasti viime vuosina.

Virkistys- ja huvittelupalveluihin kuuluvat m.m. teatterilipun hinnan, erilaisten huvitilaisuuksien hinnat, peli- ja kurssimaksut, televisiolupa ja arpajaismenot. Näiden palveluiden hinnat ovat nousseet lähes 15 prosenttia ja vaikutus inflaatioon on ollut 0,6 prosenttiyksikköä.

Muut palvelukset sisältävät lähinnä yhdistysten jäsenmaksuja ja asiakirjojen lunastusmaksuja. Esimerkiksi ammattiyhdistysten jäsenmaksut ovat kallistuneet inflaatiota nopeammin parin viimeksi kuluneen vuoden aikana.

Taulukko 1.
Kuluttajahintaindeksiin sisältyvät palvelut

Hyödyketunnus		Paino 0/00
2251	Jalkineiden korjaus	0,3
443	Kotitalouspalvelukset	5,5
52	Lääkäri- sairaala yms. maksut	20,0
612	Auton huolto- ja korjaustyö	7,4
613	Muut käyttökustannukset	16,0
62	Ostetut matkat	40,8
63	Tietoliikenne	15,0
71	Virkistys- ja huvittelupalvelu	39,7
73	Koulutus ja päivähoito	7,4
800	Palvelukset	6,8
83	Ravintola- hotelli- yms menot	63,4
84	Finanssipalvelukset	16,5
85	Muut palvelukset ym.	30,2
Yhteensä		269,0

Maksuttomien palveluiden määrä pienenee

Julkiset palvelut ovat paljolti olleet maksuttomia palveluja. Ne on rajattu kuluttajahintaindeksiin ulkopuolelle. Maksuttomista palveluista on viime aikoina keskusteltu paljon. Näennäisestäkin ilmaisten palveluiden lukumäärä pienenee jatkuvasti.

Terveyskeskusmaksut otettiin useimmissa kunnissa käyttöön vuoden 1993 ja 1994 alussa. Kun terveyskeskusmaksu palautettiin, otettiin se mukaan myös kuluttajahintaindeksiin vaikka sille ei todellisuudessa löytynyt painoa vuoden 1990 kotitaloustiedustelun mukaan. Paino johdettiin maksun odotetun tuoton pohjalta. Painoon nykyisessä kuluttajahintaindeksissä 0,9 promillea.

Terveyden- ja sairaanhoitoon liittyvät palvelut ovat kallistuneet 34 prosenttia vuodesta 1990 kuluvaan vuoden maaliskuuhun. Terveydenhoidon hintakehitys kertoo kuluttajan todella maksaman hinnan muutoksen. M.m. omavastuuosuuksien kasvaminen on korottanut terveydenhoidon hintaa viime vuosina.

Perinteisesti koulutus ja terveydenhoito ovat olleet maksuttomia hyödykkeitä. Koulutuksen ja päivähoiton hinta on noussu lähes 30 prosenttia vuodesta 1990. Kunnallisen päivähoiton hinta on noussut 46 prosenttia.

Arvonlisävero nostaa palveluiden hintaa

Kesällä 1994 voimaantuleva arvonlisävero, verotuksen laajeneminen palveluihin, tulee jossain määrin nostamaan palveluiden hintaa. Arvonlisäveron voimaantulon vaikutusta vaimentaa useilla aloilla vallitseva huono kysyntätilanne, verotukseen tehdyt kevennykset ja voimaantulosiirrot. Vain julkisen sektorin palveluiden tuottajat saattavat nostaa hintojaan maksimaalisesti. Arvonlisäveron vaikutus näkyy kuluttajahintaindeksissä vuoden 1995 alkukesään asti. Hotelli- ja ravintola- ja hotellipalveluiden arvonlisävero tulee voimaan vasta vuoden 1996 alusta.

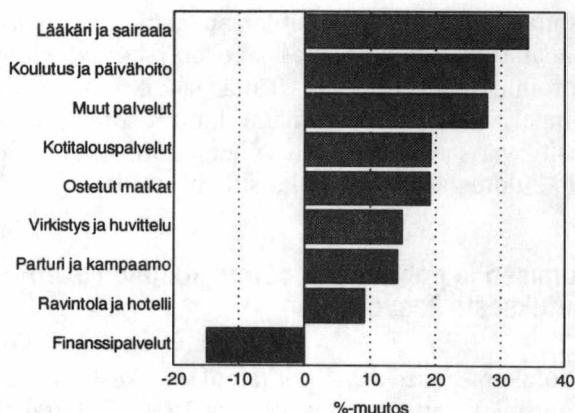
Palveluiden, tavaroiden ja asumisen hintakehitys

Palveluiden hintojen keskimääräinen vuotuinen nousu on vuosina 1989–92 ollut kuluttajahintaindeksiin nousua suurempi. Viime vuonna palveluiden hintaindeksi nousi vain 1,7 prosenttia edelliseen vuoteen verrattuna.

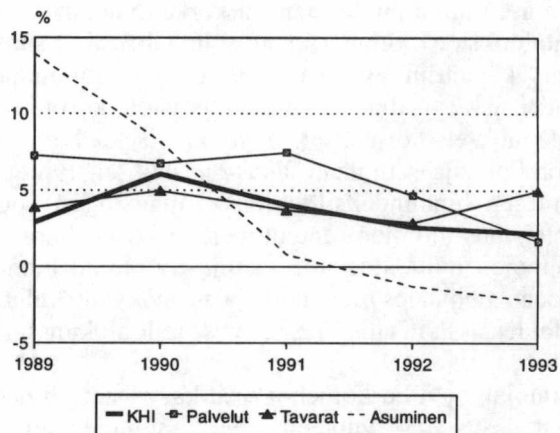
Asumisen hinta nousi vuoteen 1991 mutta on vuosina 1992 ja 1993 laskenut. Asuntojen hintojen lasku saavutti pohjan vuoden 1992 lopulla. Arvonlisävero vaikuttaa asumisen hintaan m.m. hoito- ja korjauskustannusten sekä vuokrien kautta.

Tavaroiden hintakehitys on ollut tasaisinta, vuosittainen muutos on ollut vajaasta kolmesta viiteen prosenttia.

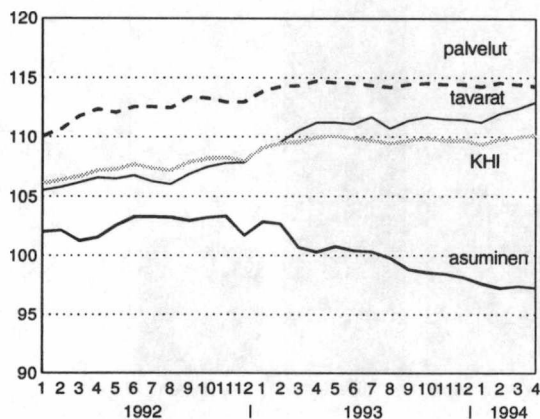
Eräiden palveluiden hintojen kehitys vuodesta 1990 maaliskuuhun 1994

KHI, palvelut, asuminen, tavarat keskimääräinen vuotuinen muutos 1989–1993

Kuluttajahintaindeksi, palveluiden, tavaroiden ja asumisen hintaindeksit

Indeksitaulukko

	IV/93	Vuosimuutos %
Ansiotasoindeksi 1990=100*	109,6	0,7
Tuntipalkkaiset	107,1	-0,1
Kuukausipalkkaiset	110,6	1,0
Teollisuus	111,0	1,8
Työntekijät	111,9	2,1
Toimihenkilöt	109,8	1,3
Talonrakennustyöntekijät	95,3	-5,2
Tukku- ja vähittäiskauppa	110,9	0,3
Kuljetus	109,9	0,2
Rahoitus	114,1	1,2
Kunta	112,3	1,1
Tuntipalkkaiset	109,6	2,0
Kuukausipalkkaiset	112,5	1,1
Valtio	108,4	0,9
Kuukausipalkkaiset	108,3	0,9
Yksityinen sektori	108,9	0,5
Tuntipalkkaiset	106,8	-0,3
Kuukausipalkkaiset	110,3	0,9
Reaaliansioindeksi 1975=100	135,0	-0,8
Asuntojen hintaindeksi 1983=100	142,6	+3,2
Pääkaupunkiseutu	131,0	+9,8
Muu Suomi	149,5	+0,2
Julkisten menojen hintaindeksi 1985=100*		
Valtiontalous	142,7	1,4
Kunnallistalous	149,3	1,4
	Huhtikuu 1994	
Kuluttajahintaindeksi 1990=100	110,2	0,2
Ravinto	103,2	-0,0
Asuminen, lämpö ja valo	97,3	-3,0
Liikenne	118,2	2,2
Elinkustannusindeksi 1951:10=100	1368	0,2
Rakennuskustannusindeksi 1990=100	101,7	1,1
Työpanokset	103,7	-1,9
Tarvikepanokset	101,9	4,2
Tukkuhintaindeksi 1990=100	109,0	0,6
Kotimaiset tavarat	105,0	1,0
Tuontitavarat	117,9	-0,3
Vientihintaindeksi 1990=100	109,3	-1,1
Tuontihintaindeksi 1990=100	119,8	-1,0
Teollisuuden tuottajahintaindeksi 1990=100	105,8	-0,3
Kotimarkkinoiden perushintaindeksi 1990=100	105,8	0,4
Kuorma-autoliikenteen kustannusindeksi 1990=100	106,4	-3,1
Linja-autoliikenteen kustannusindeksi 1990=100	111,8	0,0

* Ennakkotieto

00022 TILASTOKESKUS
00022 STATISTIKCENTRALEN

Postitus 2 Ik kirje

PMM
Sopimus
00022/1

SVT Suomen Virallinen Tilasto
Finlands Officiella Statistik
Official Statistics of Finland

Statistics Finland

Wages and salaries
1994:5

Tiedustelut – Förfrågningar – Inquiries:

Palkat:

Anna-Leena Wickstrand

Hinnat:

Ilkka Lehtinen

(90) 17 341

KAIKKI MITÄ OLET AINA HALUNNUT TIETÄÄ INDEKSEISTÄ

Tarjoamme Sinulle budjetoinnin avuksi ja jokapäiväiseksi niksikirjaksi
TUOTTAJAHINTAINDEKSIT 1990=100, indeksien käyttäjän käsikirjaa
Tämä käytännönläheinen "joka miehen käsikirja"

- * selvittää mitä indeksit ovat ja mihin niitä käytetään
- * tarjoaa tietoa tuotteiden hinta- ja kustannuskehityksestä
- * opastaa selkeästi indeksien laskutoimituksissa ja laadinnassa
- * esittelee sekä Suomen että EY-maiden tuottajahintaindeksien
- * laadintaperiaatteet ja sisällön

Sinulle, joka haluat selvittää inflaation syvemmän luonteen tarjoamme
KULUTTAJAHINTAINDEKSI 1990=100, menetelmäjulkaisua
Tämä rautaisannos indekseistä ja inflaatiosta

- * kertoo kaiken kuluttajahintaindeksistä
- * helpottaa ennusteiden tekemisessä
- * opastaa esimerkkien avulla indeksien laskentaa ja ketjuttamista
- * sisältää rahanarvon kerrointaulukon
- * esittelee Suomen Pankin pohjainflaatioidinkaattorin

MAARAKENNUSKUSTANNUSINDEKSI 1990=100, käyttäjän käsikirja

- * selvittää indeksin suunnittelun taustaa sekä tehtyjä ratkaisuja
- * sisältää esimerkkilaskelmia indeksin soveltamisesta
- * sisältää vanhojen tie- ja maarakennuskustannusindeksien pistelukuja

ANSIOTASOINDEKSI 1990=100, käsikirja

- * sisältää yhteenvedon virallisen ansiotasoindeksin kuvaustavoitteista
- * laadintaperiaatteista ja sen perusaineistona käytettävistä palkkatilastoista
- * esittelee indeksin käyttöalueita sekä antaa käytännön ohjeita indeksin soveltamisesta
- * sisältää kuvauksen virallista ansiotasoindeksiä täydentävistä indeksisarjoista
- * ja yhteenvedon keskeisten sarjojen kehityksestä

Kirjojen kaksikielinen (suomi ja englanti) tekstitys avaa monipuolisia mahdollisuuksia myös kansainvälisiin neuvotteluihin!

Tartu Tilaisuuteen, Tilaa nyt ainutlaatuiset Teokset yhdellä puhelinsoitolla!

Soita siis numeroon (90) 1734 2011 tai tilaa telefaxilla (90) 1734 2474

Edulliseen hintaan 90 mk/kirja, Ansiotasoindeksi 100 mk/kirja.

Myynti:

Försäljning:

Hinta – Pris

Julkaisujen myynti / 3B
00022 TILASTOKESKUS
Puh. (90) 1734 2011

Publikationsförsäljning / 3B
00022 STATISTIKCENTRALEN 30 mk
Tfn (90) 1734 2011

ISSN 0784-8374
= Palkat
ISSN 0789-2462